

saadan Selvstændighed, som er bleven dem til Del ved Colonialloven af 1863, utvivlsomt har været at vise dem en Velgjerning, men ingenlunde at befrie Staten i Almindelighed for en Byrde, vilde det, naar det erkjendes, at Hensigten ikke er bleven naaet, formentlig kun være i Consequents med den Tante, man er gaaet ud fra, at ophæve den stedsfindende Ordning og vende tilbage til den tidligere Tilstand. Jeg troer dog, at det i al Fald er for tidligt at gjøre et saadant Skridt, hvis Gjennemførelse næppe burde finde Sted paa en Tid, da Sindene ere under Tryk af en længere Arrætkes ugunstige Forhold og yderligere bragte ud af Eigerægt ved de i det sidste Aar stedsfundne ulykkelige Begivenheder, men skal derimod tillade mig at anbefale, at man indskrænker sig til at yde Den en temporær Hjælp. Denne skjønes passende at kunne gives under den Form, at Statskassen paa Betingelse af, at Dens Repræsentation vedtager de fornødne Love om en personlig Skat og en Komskat i Overensstemmelse med det ovenfor Bemærkede, for en Tid af 3 Aar overtager at dække det regnskabsmæssige Deficit, mod at den efter Udløbet af dette Tidsrum erholder de tilskudte Beløb tilbagebetalte ved at Den i Statskassen aarlig indbetaler Halvdelen af de eventuelle Overskud, dog uden Godtgjørelse af Renter. Det er en Selvfølge, at det ikke kunde tilstedes Dens Repræsentation uden den almindelige Bevillingsmagts Samtykke i samme Tid at vedtage en Forøgelse af Udgifterne udover det Beløb, som man har ment passende turde normeres for Fremtiden.

Kommissionens andre Medlemmer, Schlegel og Lvermoes, kunne forsaavidt slutte sig til hvad der ovenfor af Levy er fremsat, som ogsaa vi ere af den Mening, at de Midler, der bør anvendes for at bringe Den St. Croix paa Fode igjen, dels bør søges i en Hjælp fra Moderlandets Side, dels i en Selvhjælp fra Dens Side gennem Indførelse af nye Stattepaalæg. Derimod have vi dels ikke kunnet anerkjende, at der i den af Levy foreslaaede Foranstaltning, hvorved Kongeriget, paa visse Betingelser med Hensyn til forskjellige Udgifters Omfang og Størrelse, paatager sig i 3 Aar at dække Forskjellen mellem Dens Indtægter og Udgifter, ligger en virkelig Løsning af Opgaven, dels ikke uden en vis Reservation kunnet anbefale Indførelsen af nye Skatter.

Med Hensyn til det første af disse Punkter er Sagen nemlig betragtet i sin hele Simpeltid jo den, at man stiller en Fordring til Communen St. Croix om, at den med en vis Begrænsning skal indføre en Række Forbedringer i forskjellige Retninger, hvilke ville medføre ikke ringe Udgifter, hvorved Communens nuværende Underbalance altsaa end yderligere forøges, samtidsigt med at man tilliger den at ville dække denne Underbalance for det meget begrænsede Tidsrum af 3 Aar. Derisom der nu var nogen Sandsynlighed for, at St. Croixs Stilling efter dette Tidsrums Forløb vilde være ulige gunstigere end den nu er, vilde man efter vor Anskuelse vistnok kunne berolige sig ved et slikt Arrangement, afsæet fra at den coloniale Selvstændighed gennem de stillede, categoriske Betingelser i disse Aar blev temmelig illusorisk. Men vi see ikke rettere, end at Opfyldelsen af en Forventning af denne Art er i højeste Grad usandsynlig og i hvert Fald overordentlig usikker. Det er naturligvis muligt, at en Række af gode Høste kunne afløse de daarlige, som de sidste Aar have bragt, men det er ligesaa vel muligt, at dette ikke vil ske; det er ogsaa vel tænkeligt, at Conjunkturerne for Sukkeret med Hensyn til Priserne ville stige, men der er ikke nogensomhelst Garanti for, at ikke det Modsatte kan finde Sted. Det rette Udtryk herfor troe vi, Commissionen har fundet ved i sin Beregning at gaae ud fra en Middelhøst, saa at hvad der indvindes ud over denne maa betragtes som en Tilfældighed, ja det tør maaffee endog betvivles, at man efter Indførelsen af frie Arbejderforhold med de forhaandenværende